

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1957

N:o 26—33.

- Innehåll:** N:o 26. Landskapslag om familjepension och begravningshjälp för Ålands landskapsförvaltning underlydande tjänstemän.
N:o 27. Landskapslag om ändring av landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland.
N:o 28. Landskapslag om rovdjurspremier i landskapet Åland.
N:o 29. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland för främjande av bostadsproduktionen, utfärdad den 31 mars 1954.
N:o 30. Landskapslag om ändring av landskapslagen angående Ålands Yrkeskola, utfärdad den 29 mars 1949.
N:o 31. Landskapslag angående tillägg till landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 14 juli 1948.
N:o 32. Landskapslag angående tillägg till brandlagen för landskommunerna i landskapet Åland.
N:o 33. Landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

N:o 26.

LANDSKAPSLAG

om familjepension och begravningshjälp för Ålands landskapförvaltning underlydande tjänstemän.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

Förmånslåtare och förmånstagare.

1 §.

Då vid landskapsförvaltningen underlydande tjänsteman avlidit, erlægges efter honom av landskapets medel familjepension, begravningshjälp och ersättning för begravningskostnader i enlighet med vad i denna landskapslag stadgas.

Tjänsteman, efter vars frånfalle i 1 mom. nämnda förmåner utgå, benämnes förmånslåtare och person samt

dödsbo, som äga rätt till sådan förmån, förmånstagare.

2 §.

Förmånslåtare äro:

- 1) innehavare av tjänst eller befattning med grundlön;
- 2) tjänstförrättande innehavare av ledig tjänst eller befattning med grundlön;
- 3) extraordinarie befattningshavare;
- 4) på indragningsstat uppförd;
- 5) person, som åtnjuter tjänstemannapension;
- 6) person, som åtnjuter extraordinära

rie befattningshavares pension; samt

7) person, som avgått från landskapets tjänst och som äger rätt till ovan i punkt 5 eller 6 nämnd pension, men ännu icke beviljats pension.

3 §.

Förmånstagare efter förmånslåtare äro:

- 1) make eller maka;
- 2) barn under aderton år;
- 3) barn över aderton år, som vid förmånslåtarens död huvudsakligen försörjes av denne och vars arbets- och förvärvsförmåga samt tillgångar, efter förmånslåtaren i arv eller genom testamente erhållen egendom medräknad, äro så ringa, att barnet icke kan få en skälig utkomst av dem;
- 4) föräldrar, därest ovan i punkterna 1—3 nämnda förmånstagare icke finnas;
- 5) tidigare make under förutsättningar, som nämnas i 4 §; samt
- 6) dödsbo, som enligt 15 § äger rätt till begravningshjälp, och den, som enligt sagda paragraf äger rätt till ersättning för begravningskostnader.

Vad i 1 mom. 2 och 3 punkterna är stadgat om barn till förmånslåtare, skall äga motsvarande tillämpning på sådant barn till förmånslåtarens make, som icke är förmånslåtarens barn, men som huvudsakligen försörjes av förmånslåtaren på grund av försörjningsplikt.

Med föräldrar avses i denna lag även adoptivföräldrar samt med barn även adoptivbarn och sådant utom äktenskap fött barn, som lagligen erkänts av förmånslåtaren eller som förmånslåtaren enligt domstols laga kraft vunna utslag eller behörigt avtal är pliktig att försörja.

4 §.

Är förmånslåtare enligt domstols la-

ga kraft vunna utslag eller skriftligt avtal pliktig att erlægga underhållsbidrag åt tidigare make, skall denne anses såsom förmånstagare, såframt erläggande av familjepension med beaktande av förmånslåtarens och tidigare makens ekonomiska förhållanden, den tid äktenskapet varat och orsaken till äktenskapsskillnaden bör anses skäligt.

5 §.

Make äger icke rätt till familjepension, om äktenskapet ingåtts efter det förmånslåtaren fyllt sextiotre år eller om förmånslåtaren avlider av sjukdom, varmed han var behäftad, då han blev förmånslåtare eller ingick äktenskap och sex månader icke förflutit från sagda tidpunkt till dödsdagen.

Äger make enligt 1 mom. icke rätt till familjepension, tillkommer sådan icke heller sådant hans barn, som icke är förmånslåtarens barn.

Adoptivbarn äger rätt till familjepension efter sina föräldrar endast i det fall, att det, på grund av att adoptivföräldrarna blivit oförmögna att fullgöra sin försörjningsplikt, vid föräldrarnas död av dem njuter sin huvudsakliga försörjning.

Adoptivföräldrar och adoptivbarn äga icke rätt till familjepension, om adoptionen ägt rum efter det förmånslåtaren fyllt sextiotre år eller om förmånslåtaren avlider av sjukdom, varmed han var behäftad vid tiden för adoptionen och sex månader icke förflutit från sagda tidpunkt till dödsdagen.

Angående föräldrars och tidigare makes rätt till familjepension i det fall, att förmånslåtaren avlider av sjukdom, varmed han var behäftad, då han blev förmånslåtare, gäller vad i 1 mom. är stadgat.

Äro förmånstagaresh förhållanden redan vid förmånslåtarens död sådana,

att de i enlighet med 14 § skulle medföra familjepensionens upphörande, må pension icke beviljas honom, om ej synnerliga skäl därtill föreligga. Dock äga föräldrar utan hinder av äktenskap rätt till familjepension efter sina barn.

Familjepensionens storlek.

6 §.

Familjepension utgår med tjugo procent av förmånslåtarens lön, ökad, om flere i 3 § 1 mom. 1—4 punkterna avsedda förmånstagare finnas, för den andra förmånstagaren med åtta procent, för den tredje med fyra procent och för varje förmånstagare därutöver med två procent av lönen.

Tidigare makes familjepension fastställes i varje fall särskilt till skäligt belopp, dock till högst tjugo procent av förmånslåtarens lön.

7 §.

Med förmånslåtarens lön, enligt vilken storleken av familjepension bestämmes, avses den grundlön eller det årsarvode jämte ålderstillägg, som förmånslåtaren vid sitt frånfälle åtnjöt i den tjänst eller befattning, vars ordinarie eller tjänstförrättande innehavare han då var. Var denna tjänst eller befattning på grund av därmed förenade särskilda löneförmåner hänförd till lägre avlöningsklass än den på grund av sin art eller eljest hade bort tillhöra, beräknas förmånslåtarens lön vid fastställandet av familjepensionen enligt den avlöningsklass, vartill tjänsten eller befattningen i enlighet med vad därom särskilt är stadgat hänföres vid beräkning av tjänstemannapension eller extraordinarie befattningshavares pension.

Har förmånslåtaren på grund av försvagad hälsa eller kroppsskada eller av annan orsak utan egen tillskyndan förflyttats till annan tjänst eller befatt-

ning, vars avlöningsklass är lägre än avlöningsklassen för den förra tjänsten eller befattningen, lägges hans lön i denna tidigare tjänst eller befattning till grund för beräkningen av familjepensionen. Finnes icke längre sådan tjänst eller befattning, lägges förmånslåtarens lön till grund, beräknad enligt den tjänst eller befattning, som närmast bör anses motsvara hans förra tjänst eller befattning.

8 §.

Såsom på indragningsstat uppförd förmånslåtarens lön anses den vid förmånslåtarens död utgående grundlönen i tjänst eller befattning av samma slag som den indragna, ökad med de åldersstillägg förmånslåtaren skulle hava ägt rätt till, om han då hade innehaft sagda tjänst eller befattning. Finnes ej längre tjänst eller befattning av samma slag som den indragna, beräknas förmånslåtarens lön på förenämnt sätt enligt lönen i tjänst eller befattning, som närmast skall anses motsvara den indragna.

Har på indragningsstat uppförd förmånslåtaren mottagit tjänst eller befattning med grundlön, som vid hans död är hänförd till lägre avlöningsklass än likadan tjänst eller befattning som den indragna, eller, om likadan tjänst eller befattning icke längre finnes, närmast motsvarande tjänst eller befattning, beräknas förmånslåtarens lön i enlighet med vad i 1 mom. stadgas. På samma sätt förfares, om förmånslåtaren, i enlighet med vad därom är särskilt stadgat, sedan hans tjänst eller befattning indragits, blivit förflyttad till annan tjänst eller befattning eller kvarstått i ombildad tjänst eller befattning, vars avlöningsklass är lägre än avlöningsklassen för tjänst eller befattning, som närmast motsvarar den indragna eller ombildade tjänsten eller befattningen.

9 §.

Såsom ovan i 2 § 5—7 punkterna avsedd förmånslåtarens lön anses till den avlöningsklass, enligt vilken förmånslåtarens egen pension senast var beräknad eller borde hava beräknats, vid förmånslåtarens död hörande grundlön eller årsarvode, ökade med de ålderstilllägg, till vilka förmånslåtarens till ålderstilllägg berättigande tjänsteår enligt vid hans död gällande stadganden skulle hava berättigat, om han då hade innehåft tjänsten eller befattningen.

10 §.

Familjepension delas mellan efterlevande make och barn så, att maken erhåller två och varje barn en lika stor del. Föräldrar emellan delas pensionen jämnt.

Utbetalningen av familjepension.

11 §.

Familjepension utgår från och med början av kalendermånaden efter den, då förmånslåtaren avled, om den sökts inom ett år efter det förmånslåtaren dött. Har familjepension icke sökts inom nämnda tid och har laga skäl eller därmed jämförlig giltig orsak till dröjsmålet med ansökan icke anförts, utgår pensionen från ingången av kalendermånaden efter den, då ansökan gjorts.

För det första pensionsåret utgår familjepension förhöjd med femtio procent.

Understiger beloppet av erlagd familjepension på grund av att pensionsrätten upphör beloppet av i enlighet med 15 § 1 mom. beräknad begravningshjälp, erlägges skillnaden till familjepensionstagaren eller dennes rättsinnehavare.

Familjepension utbetalas på tider, som bestämmas i landskapsförordning, och utgår till utgången av den ka-

lendermånad, under vilken pensionsrätten upphört.

12 §.

Inträffar förändring i antalet familjepensionstagare, erlägges familjepensionen från och med början av följande kalendermånad, omräknad i enlighet med de i 6 § stadgade grunderna.

Förmånslåtarens barn, som är fött efter förmånslåtarens död, äger rätt till familjepension från ingången av den kalendermånad, varunder det är fött, dock icke för den månad, under vilken förmånslåtaren avled. Den i 11 § 1 mom. stadgade terminen för ansökan om familjepension räknas i fråga om sådant barn från den dag det föddes. Vid förändring av antalet förmånstagare med anledning av sådant barns födelse erlägges familjepension, omräknad på sätt i 1 mom. stadgas, från ingången av den kalendermånad, för vilken familjepension första gången erlägges åt sådant barn.

13 §.

Äger förmånstagare rätt till tjänste- och nådår efter förmånslåtaren, utbetalas av familjepension, som tillkommer honom för tjänste- och nådår, endast den del, varmed familjepensionen till äventyrs överstiger det belopp, som utgår i tjänste- och nådårsförmån.

Familjepension tillkommer icke person, som utstår förvandlingsstraff för böter eller direkt ådömt frihetsstraff, ej heller till tvångsarbetsanstalt eller arbets- eller annan inrättning förordnad person för den tid frihetsstraffet eller vistelsen i inrättningen varar.

14 §.

Rätten till familjepension upphör, då familjepensionstagaren:

- 1) ingår äktenskap;

2) förlorar sitt finska medborgarskap;

3) vistats i utlandet tre år utan att under denna tid hava vistats i Finland sex månader i följd, såframt han icke inom nämnda tre år av landskapsstyrelsen beviljats rätt att fortfarande lyfta familjepension; eller

4) utan vederbörligt tillstånd träder i främmande stats tjänst.

Barn tillkommande rätt till familjepension upphör även, utom av ovan i 1 mom. nämnda skäl, då barnet fyller aderton år. Pension må likväl i stöd av särskilt beslut erläggas även efter sagda tidpunkt, om barnets arbets- och förvärvsförmåga samt dess tillgångar, efter förmånslåtarens i arv eller genom testamente erhållen egendom medräknad, äro så ringa, att barnet icke kan få en skälig utkomst av dem. Pensionen må likväl icke längre erläggas, såframt ansökan därom icke gjorts inom ett år från den dag pensionstagaren fyllde aderton år och laga hinder eller därmed jämförlig annan giltig orsak till dröjsmålet icke anförts.

Erläggandet av familjepension åt ovan i 3 § 1 mom. 3 och 4 punkterna nämnd förmånstagare må avbrytas eller pensionen helt indragas, om sådan förändring inträffar i hans förhållanden, att han därefter bör anses vara i stånd att själv förskaffa sig en skälig utkomst eller hava egna tillgångar därtill. På samma sätt må förfaras med familjepension, som beviljats förmånslåtarens tidigare make, om dess erläggande under förändrade förhållanden, med beaktande av ovan i 4 § nämnda förutsättningar, icke kan anses skäligt. Innan beslut om avbrott i betalning av pension eller om dess indragning fattas, skall vederbörande beredas tillfälle att avgiva yttrande.

Rätt till familjepension, som upphört

på ovan i 1 mom. nämnd grund, må av synnerliga skäl på ansökan återställas, dock icke retroaktivt.

Begravningshjälp och ersättning för begravningskostnader.

15 §.

Utgår ej familjepension efter förmånslåtare, erlægges åt dödsboet i begravningshjälp trettio procent på förmånslåtarens årslön, beräknad på sätt i 7—9 §§ sägs. Förutsättning för erläggande av begravningshjälp är likväl, att efterlevande make, anförvant i rätt uppstigande eller nedstigande led, adoptivföräldrar, adoptivbarn, adoptivbarns bröstarring, bror, syster eller brors- eller syskonbarn äro delägare i boet och att kostnaderna för förmånslåtarens begravning erlagts med dödsboets eller dess delägars medel.

Har förmånslåtarens begravning ombesörjts och bekostats av andra än i 1 mom. avsedda delägare i dödsbo, tillkommer dessa ersättning för kostnaderna för begravningen, dock icke mera än vad i 1 mom. sägs.

Understiger i enlighet med 2 mom. erlagd ersättning för begravningskostnader i 1 mom. nämnd begravningshjälp, betalas skillnaden mellan begravningshjälpen och begravningskostnaderna åt i 1 mom. avsett dödsbo.

Särskilda stadganden.

16 §.

Sökes familjepension åt ovan i 3 § 1 mom. 3 eller 4 punkterna avsedd förmånstagare, är denne, därest landskapsstyrelsen finner det nödigt, skyldig att underkasta sig undersökning av läkare, som bestämmas av nämnda myndighet, och att för dylik undersökning vistas på sjukhus eller i annan undersöknings- eller vårdanstalt, som

sagda myndighet bestämmer. Ersättning för kostnaderna för undersökning och därav föranledda resekostnader erlagges åt sådan person av landskapets medel.

Samma skyldighet, som stadgas i 1 mom., åvilar i nämnda moment avsedd förmånstagare, även då landskapsstyrelsen finner undersökning nödig för utredande av huruvida förutsättningar för erläggande av familjepension fortfarande äro förhanden.

17 §.

Det årliga beloppet av familjepension utjämnas till närmaste markbelopp, som är delbart med trehundra. Kunna i enlighet härmed tvenne belopp komma i fråga, sker utjämning till det större av dem.

18 §.

Är en och samma person förmånslåtare på två eller flera av de i 2 § nämnda grunderna, bestämmes storleken av familjepension, begravningshjälp och ersättning för begravningskostnaderna efter den grund, enligt vilken förmånslåtarens lön vid tidpunkten för dödsfallet var störst.

19 §.

Enligt denna landskapslag utgående familjepension, begravningshjälp och ersättning för begravningskostnaderna må icke utmätas.

20 §.

Har pensionsrat, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader icke lyfts inom tre år från förfallodagen, tillfaller den landskapet.

21 §.

Sakägare, som icke nöjes åt beslut i ärende angående familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader, må söka ändring

däri medelst besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning om ändringssökande i förvaltningsärenden är stadgat.

Beslut i ärende angående familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader må även utan därom framställd begäran tillställas sakägare med posten. Såframt ej annat styrkes i samband med besvären, anses sakägare hava fått del av honom med posten tillställt beslut den sjunde dagen efter den, då beslutet enligt därå vid expeditionen gjord anteckning lämnats till befordran med posten under adress, som uppgivits av sakägaren.

22 §.

Befinnas de omständigheter, på vilka beslut om familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader grundar sig, efter beslutets utfärdande väsentligen avvika från vad som vid beslutets utfärdande var känt, äger landskapsstyrelsen rätt att utan hinder av sitt laga kraft vunnna beslut upptaga ärendet till förnyad prövning, såvitt fråga är om beviljande av förvägrad förmån eller ökning av totalbeloppet av den efter förmånslåtarens beviljade förmånen. Innan nytt beslut fattas, skall sakägare beredas tillfälle att avgiva yttrande.

Vad som i stöd av tidigare beslut till äventyrs erlagts för mycket i familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader, må på synnerliga skäl helt eller delvis efterskänkas.

23 §.

Ungergår avlöningen för innehavarna av landskapets tjänst eller befattning allmän justering, justeras enligt denna landskapslag beviljade familjepensioner i motsvarande mån i enlighet

med vad för varje gång i landskapsförordning stadgas.

24 §.

Har i denna landskapslag avsedd förmånslåtare gjort i 24 § 1 och 3 mom. lagen den 28 december 1956 (FFS 696/56) om familjepension och begravningshjälp åt statstjänstemän stadgad anmälan, upphör han att vara förmånslåtare.

25 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag utfärdas genom landskapsförordning.

26 §.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 januari 1957.

Verkställigheten av landskapslagen ombesörjes av landskapsstyrelsen, såsom därom närmare stadgas i landskapsförordning.

27 §.

Denna landskapslag äger icke tillämpning:

1) på pensioner, vilka i enlighet med stadgandena i lagen den 29 juni 1951 om familjepensionsförsäkring för innehavare av statens tjänst eller befattning (FFS 395/51) utgå den 1 januari 1957;

2) på pensioner och begravningshjälp, som beviljats efter familjepensionsförsäkrade, vilka avlidit före den 1 januari 1957;

3) på pensioner, som beviljats efter delägare i kassor, vilka avses i 19 § 1 mom. ovannämnda lag;

4) på den, som gjort i 21 § 1 mom. ovannämnda lag avsett förbehåll, sålunda, att familjepension, som utgår efter honom enligt denna landskapslag, skall minskas med femton procent för varje sådan försäkring, som vederbörande genom förbehåll upprätthållit;

5) på personer, som den 1 januari 1952 varit delägare i Militärens och vissa kommunikationsinrättingars änke- och pupillkassa, Pensionskassan vid Helsingfors Universitet, Civilstatens änke- och pupillkassa, Skolstatens pensionskassa, Försvarsväsendets änke- och pupillkassa eller Pensionsinrättningen vid Statsjärnvägarna utan att vara försäkrade enligt i punkt 1) nämnda lag, ifall icke sådan person visar, att han genom skriftlig anmälan till finansministeriet frånträtt sådan försäkring. Har han frånträtt försäkringen före den 1 juli 1957, äger frånträdandet verkan från den 1 januari 1957, men i annat fall från början av den månad, som följer efter den, under vilken anmälan inkommit till finansministeriet.

Mariehamn den 25 mars 1957.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Lenhart Mattsson
vicetalman.

N:o 27.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om jaktkort i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att 2 § i landskapslagen den 1 december 1938 om jaktkort i landskapet Åland (8/38), sådan densamma lyder i landskapslagen den 18 april 1956 (6/56), skall erhålla följande lydelse:

2 §.

Jaktkort må efter prövning utfärdas åt tillförlitliga personer för ett, två eller tre år åt gången, i Mariehamns stad av magistraten och i landskommunerna av länsman. Avgiften för jaktkort

utgör trehundra mark för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för jaktkortets utfärdande. Jaktkortsavgiften tillfaller landskapet för att användas till främjande av jaktvården inom landskapet. Jaktkortet löses på den ort, där sökanden är bosatt, och av utom landskapet bosatt person, där han äger jakträtt.

Den, som utfärdar jaktkort, tillkommer ur landskapsmedel ersättning om fem procent på de avgifter, som redovisas.

Mariehamn den 25 mars 1957.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON

talman.

Evald Häggblom
vicesalman.Lennart Mattsson
vicesalman.

N:o 28.

LANDSKAPSLAG

om rovdjurspremier i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

För inom landskapet Åland dödad

rödräv, säl, havstrut och gråtrut ävensom för ägg av dessa fåglar må av landskapsmedel erläggas belöning med belopp, som fastställts av landskapsstyrelsen.

2 §.

Belöning utbetalas på landet av länsman och i Mariehamn av magistraten eller den magistraten därtill förordnar. För ändamålet skall medel av landskapsstyrelsen på rekvisition ställas till länsmännens och magistratens förfo- gande.

3 §.

Premien fastställs till visst belopp per djur, men må för unge eller trut- ägg vara lägre än för fullvuxet djur.

Landskapsstyrelsen äger fastställa, vilken del av det fällda djuret sökande bör uppvisa för att erhålla premie, ävensom huru denna del skall märkas eller om den skall förstöras.

Den, som lyfter premie, är skyldig att meddela djurets art, ungefärliga ut- vecklingsstadium, fångstplats, fångst- sätt och fångsttid.

Mariehamn den 25 mars 1957.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

L e n n a r t M a t t s s o n
vicetalman.

4 §.

Finnes skäl till tvivel rörande någon omständighet, som inverkar på rätten till premie, bör vederbörande myndig- het infordra utredning därom, förrän premien utbetalas.

5 §.

Närmare anvisningar rörande pre- miemedlens förvaltning och redovisning utfärdar landskapsstyrelsen.

6 §.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 januari 1958.

Genom denna landskapslag upphäves landskapslagen den 26 juli 1949 angå- ende erläggande av belöning för inom landskapet Åland dödat rovdjur och dödad säl jämte däri senare företagna ändringar. Till dess landskapsstyrelsens med stöd av denna landskapslag utfär- dade beslut blivit vederbörligen publi- cerat, skall likväl tidigare gällande be- stämmelser tillämpas.

N:o 29.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland för främjande av bostadsproduktionen, utfärdad den 31 mars 1954.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 2 och 4 §§ landskapslagen den 31 mars 1954 om skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland för främjande av bostadsproduktionen (7/54) som följer:

2 §.

Vid ovan i 1 § nämnda beskattning må såsom skattepliktig inkomst icke anses ränta eller annan därmed jämförlig inkomst av fordran, som uppkommit vid överlåtelse av sådana i 1 § 1 mom. 2 punkten avsedda tomter eller jordområden, vilkas bebyggande påbörjats efter den 1 april 1948.

Vid ovan i 1 mom. avsedd beskattning skall icke heller såsom skattepliktig inkomst anses halva beloppet av sådan ränta, som uppburits för inteckningslån med karaktär av bostadsbyggnadslån, vilket lyftats efter den 1 april 1948, eller för annat, åt kommun eller församling beviljat lån med karaktär av bostadsbyggnadslån, som lyftats efter sagda dag.

Såsom ovan i 2 mom. avsett lån med karaktär av bostadsbyggnadslån skall anses endast sådant för uppförande av ovan i 1 § 1 mom. 1 punkten avsedda byggnader eller byggnadskomplex eller för omsättning av för sagda ändamål använt lån, för vilket den för skatteåret uppburna räntan med minst en halv procent understiger gängse ränta

och för vilket ej någon annan med ränta jämförbar gottgörelse uppbäres.

4 §.

I 1 § 1 mom. 1 punkten nämnda byggnad eller byggnadskomplex skall anses använd huvudsakligen för bostadsändamål, då

1) av lägenheternas sammanlagda golvyta, källarvåningens utrymmen icke medräknade, minst sextiofem procent eller, då fråga är om byggnad eller byggnadskomplex, vars uppförande påbörjats den 31 december 1953 eller senare, minst sjuttio procent utgöres av bostadslägenheter eller för invånarnas gemensamma bruk avsedda utrymmen för bostadsändamål; och

2) minst tre fjärdedelar av i 1 punkten avsedda bostadslägenheter golvyta utgöres av lägenheter på högst etthundra kvadratmeter eller, då fråga är om byggnad eller byggnadskomplex, vars uppförande påbörjats den 31 december 1953 eller senare, högst åttiosju kvadratmeter.

Byggnad anses såsom huvudsakligen avsedd för bostadsändamål, om den omfattar högst två lägenheter eller är ett radhus, förutsatt att lägenheterna däri äro bostadslägenheter och golvytan i envar lägenhet icke överstiger etthundra kvadratmeter.

Såsom huvudsakligen använd för bostadsändamål anses även byggnad med

centralvärmeanläggning eller annan servicebyggnad, som huvudsakligen tjänar en eller flera byggnader eller byggnadskomplex, vilka uppfylla i 1 mom. 1 och 2 punkterna nämnda villkor.

av ägaren eller innehavaren användes såsom stadigvarande bostad, utan är avsedd till semesterbostad för honom eller hans familj eller för annan liknande tillfällig vistelse.

Såsom huvudsakligen för bostadsändamål använd må icke anses del av byggnad, ej heller byggnad, som icke

Denna landskapslag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen för 1957 års inkomst.

Mariehamn den 25 mars 1957.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

L e n n a r t M a t t s s o n
vicetalman.

N:o 30.

L A N D S K A P S L A G

om ändring av landskapslagen angående landskapet Ålands yrkesskola, utfärdad den 29 mars 1949.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 3 § landskapslagen den 29 mars 1949 angående landskapet Ålands yrkesskola (9/49) som följer:

3 §.

Läsåret begynner den 1 augusti och är uppdelat på två terminer. Höstterminen omfattar tiden från och med den 1 augusti till och med den 31 december och vårterminen tiden från och med den

1 januari till och med den 31 juli. Undervisning meddelas under höstterminen från och med den 15 augusti till och med den 22 december och under vårterminen från och med den 7 januari till och med den 23 juni under sammanlagt 240 arbetsdagar, i vilka även ingå terminernas begynnelse- och avslutningsdagar. Undervisnings- och arbetsveckans längd är 42 timmar.

Mariehamn den 25 mars 1957.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

L e n n a r t M a t t s s o n
vicetalman.

N:o 31.

LANDSKAPSLAG

angående tillägg till landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 14 juli 1948.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut skall i landskapslagen den 14 juli 1948 om kommunalförvaltning i Mariehamn (22/48) tilläggas en ny § 41 a av följande lydelse:

§ 41 a.

Staden är berättigad att under finans-

året uppgöra tilläggsbudget. Vid behandlingen av stadsstyrelsens förslag till tilläggsbudget skall i tillämpliga delar lända till efter rättelse, vad om behandling av årsbudget är stadgat.

Tilläggsbudget skall balanseras med lån, genom ökning av uttaxeringssumman eller genom överföring från skatteutjämningsfond.

Mariehamn den 25 mars 1957.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Lennart Mattsson
vicesalman.

N:o 32.

LANDSKAPSLAG

angående tillägg till brandlagen för landskommunerna i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut skall till brandlagen för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 12 maj 1944 (15/44), fogas en ny 16 a § som följer:

16 a §.

Landskapet drager, antingen direkt eller genom förmedling av brandteknisk organisation, försorg om brandbe-

fälets utbildning och den brandtekniska försöksverksamheten.

Genom beslut av landskapsstyrelsen stadgas på vilket sätt tekniskt biträde

av sakkunniga skall ställas till myndigheternas förfogande samt vilka till brandväsendet hörande åligganden skola anförtros brandteknisk organisation.

Mariehamn den 25 mars 1957.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

L e n n a r t M a t t s s o n
vicetalman.

N:o 33.

L A N D S K A P S L A G

om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 1 juli 1957.

Utfärdad i Mariehamn den 17 juli 1957.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas, att § 9 mom. 1 p. 7 i landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) skall erhålla följande lydelse:

§ 9.

Värdeminskning av byggnader, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga föremål, som använts i den skattskyldiges annan förvärvsverksamhet än lantbruk, skall i det avseende §

Mariehamn den 25 mars 1957.

8 mom. 2 innehåller, efter rörelsens och föremålets beskaffenhet i form av avskrivning bestämmas till högst följande procenttal av föremålets anskaffningsvärde:

7) på fartyg:	
av trä	12 0/0;
av järn	10 0/0;

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

L e n n a r t M a t t s s o n
vicetalman.